

Bilag til f. t. l. vedr. valg til Folketinget

Arbejdsgruppen finder det ikke nødvendigt at inddele Bornholms Storkreds i mere end 2 opstillingskredse, selv om tommelfingerreglen tilsiger et minimumsantal på 3. Det lille antal kredsmandater i storkredsen og dennes beskedne størrelse gør det ikke nødvendigt at følge tommelfingerreglen i dette tilfælde.

Arbejdsgruppen har i tre storkredse foreslået flere opstillingskredse, end hvad tommelfingerreglen tilsiger. Det er ikke forbundet med valg-mæssige betænkeligheder. Det drejer sig om Københavns Storkreds, hvor der er foreslået 12 opstillingskredse mod tommelfingerreglens 10, Sydjyllands Storkreds, hvor der er foreslået 13 opstillingskredse mod tommelfingerreglens 11, og Vestjyllands Storkreds, hvor der er foreslået 11 opstillingskredse mod tommelfingerreglens 9.

Arbejdsgruppen har i to storkredse foreslået færre opstillingskredse, end hvad tommelfingerreglen tilsiger. Det drejer sig om Fyns Storkreds, hvor der er foreslået 8 opstillingskredse mod tommelfingerreglens 9, og Nordjyllands Storkreds, hvor der er foreslået 9 storkredse mod tommelfingerreglens 10. Under hensyn til de nye kommunegrænser og de befolkningsmæssige og geografiske forhold i disse storkredse har arbejdsgruppen fundet det mere uhensigtsmæssigt at foreslå en inddeling i et antal opstillingskredse svarende til tommelfingerreglen, samtidig med at et mindre antal i disse storkredse er fundet forsvarligt.

Arbejdsgruppen foreslår på den baggrund, at landet inddeles i i alt 93 opstillingskredse.

Principper for den geografiske inddeling af en storkreds i opstillingskredse

Hver storkreds skal efter sagens natur bestå af et helt antal opstillingskredse. Grænserne for opstillingskredsene må ikke gå på tværs af storkredsene. Da ingen storkreds ligger i flere regioner, jf. ovenfor under storkredse, vil ingen opstillingskreds således komme til at ligge i flere regioner.

Arbejdsgruppen har arbejdet med to principper, som i flere tilfælde kan føre til forskellige resultater.

Arbejdsgruppen har som sit ene princip tilsigtet at undgå opdeling af kommuner, hvor disse kommuner ikke er eller er blevet så store, at der kan ske en opdeling af kommunen i et antal hele opstillingskredse. Arbejdsgruppen har herved så

vidt muligt tilstræbt, at grænserne for opstillingskredsene ikke går på tværs af kommunerne. Hensynene til partiernes interne organisering og til kommunernes forberedelse og afholdelse af folketingsvalgene taler for at undgå, at en opstillingskreds omfatter dele af flere kommuner eller af en eller flere hele kommuner og dele af en eller flere andre kommuner. Og formålet med at nedsætte arbejdsgruppen har som angivet i kommissoriet også været at komme med et forslag til en inddeling af landet i opstillingskredse, der så vidt muligt var tilpasset den kommende kommuneinddeling i Danmark.

Arbejdsgruppen har som sit andet princip tilsigtet en nogenlunde ensartet størrelse (vælger-tal) af opstillingskredsene inden for en storkreds. Det skal så vidt muligt sikres, at en opstillingskreds ikke afviger så meget i opadgående eller nedadgående retning fra opstillingskredsens gennemsnitlige størrelse i storkredsen, at opstillingskredsens størrelse i sig selv vil udgøre en væsentlig faktor i kandidatens muligheder for at opnå valg. Der skal være en passende ligeværdig konkurrence mellem de opstillede kandidater også inden for samme parti.

Det vil efter sagens natur være umuligt uden tilsidesættelse af kommuneinddelingen og de geografiske forhold i øvrigt at opnå fuldstændig ensartethed. Arbejdsgruppen har alene ved sine forslag til inddeling af storkredsene i opstillingskredse søgt at undgå for store afgivelser fra gennemsnittet.

Arbejdsgruppen har herudover taget hensyn til geografisk samhørighed ved sit forslag til inddeling af landet i opstillingskredse.

De to principper fører ikke altid til samme resultat. De større og færre kommunale enheder, der er blevet resultatet af kommunalreformen, kan i visse dele af landet gøre det vanskeligt, endstige umuligt, at foretage en inddeling i opstillingskredse, der samtidig er nogenlunde ensartede. Arbejdsgruppen har derfor i flere sammenhænge måttet vælge imellem løsninger, der hver for sig havde elementer, der måtte betragtes som mindre hensigtsmæssige, og vælge den mindst uhensigtsmæssige løsning.

Arbejdsgruppen har i vidt omfang kunnet tilgodese hensynet til, at grænserne for de nye opstillingskredse ikke går på tværs af de nye kommunegrænser. De fleste opstillingskredse, arbejdsgruppen foreslår, består enten af en kommune eller af flere hele kommuner eller af en del